

ایستادن روی نوک

سوزن

روز جهانی کارگر امسال بود که رئیس جمهوری از تهیه یک طرح ضربتی در دولت خبر داد؛ صدها هزار فرصت شغلی، یک یکان سر کار می روند. ختامی در جمع هزاران کارگر در مجموعه ورزشی آزادی تهران گفت: طرح ضربتی اشتغال به انضای وزیر کار و امور اجتماعی، وزیر امور اقتصادی و دارایی، رئیس کل بانک مرکزی و رئیس سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور، به امید اینکه هر چه زودتر در دولت تصویب شود و صدها هزار اشتغال فوری، فوری ایجاد شود.

امان روز رئیس جمهوری هم بر این نکته تأکید کرد: «چون نمی گویم» وعده دهم بیشتر از این نمی گویم». چرا که وی هم به این معتقد است که ایران روی نقطه حساس ایستاده است اگر وقت کینکم، با بحران روبه رو خواهیم شد. سه میلیون و ۲۰۰ هزار یکان، افزوده شدن سالانه متوسط ۵۰۰ هزار نفر به شمار افراد جویای کار و ایجاد اشتغال برای تنها ۱۲۵ هزار نفر، این آماره به جز ۸۰۰ هزار کار است که در حال حاضر به صورت قراردادی و پیمانی در کشور مشغول کارند. طرح ضربتی نیاز است: در کنار کارهای زیربنایی ۳ میلیون یکان سر کار روند. به گفته رئیس جمهوری، سالانه باید یک میلیون شغل در کشور ایجاد شود و چنین کاری، به تنهایی از سوی دولت و دولت نیست. دولت نه می تواند و نه باید همه سرمایه مورد نیاز اشتغال، کار تولید را در جامعه فراهم کند. دولت تنها باید نظارت کند، تسهیلات ارائه دهد تا دو منبع مهم سرمایه بخش خصوصی و خارجی در کشور به کار افتند.

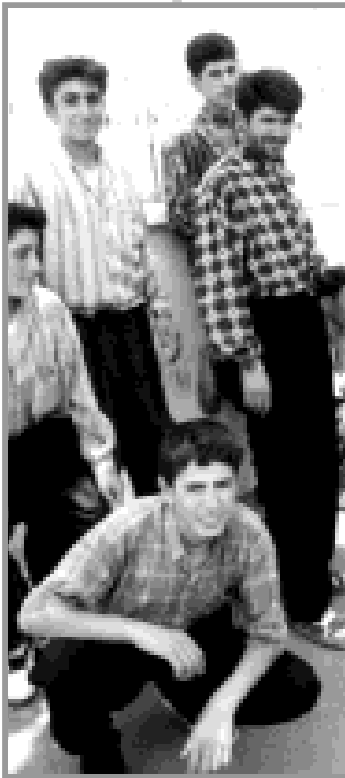
ولی محمد ستاری فریوس سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور چندی

پیش در خصوص طرح ضربتی اشتغال اظهار داشت: بر اساس قانون برنامه سوم توسعه، دولت مکلف شده است که سالانه حدود ۴۰۰ هزار شغل ایجاد کند.

وی گفت: دولت در دو سال نخست اجرای برنامه سوم توسعه، از اهداف

مورد نیاز این طرح که از محل منابع قرض الحسنه نظام بانکی تامین شده برای ۲۰۰ هزار فرصت شغلی برای یکانان جویای کار از طریق توانمندسازی واحدهای کوچک و متوسط تولیدی و خدماتی مصرف خواهد شد که به گفته مسئولان این طرح جهت گیری جدیدی در اعطای وام های اشتغال است که با مطالعه و بررسی و کار کارشناسی بر روی مواد

برنامه و برنامه های بانک جهانی و سازمان بین المللی کار با بهره گیری از سیاست سایر کشورها در زمینه ایجاد اشتغال تدوین شده است. چرا که طرح ضربتی اشتغال در این سال قبلی نیز با عنوان های مختلف در حال اجرا بود، البته با حرکتی کاملاً لاک پشتی. قانون ۹۶ و ۵۶ قانون برنامه سوم که بر لزوم به کارگیری مؤثر قرض الحسنه های که نزد بانک هاست و همچنین ارائه تسهیلات لازم به کارگه های خواهان ایجاد اشتغال تأکید

کرده است و این قانون چیزی نیست که در طرح ضربتی با کمی قبل از این طرح تصویب شده باشد. بلکه تا سال ۸۰ قرض الحسنه ها به افراد جویای کار داده می شد و بخشی از این قرض الحسنه در ارتباط با اشتغال و گردشگری رعایت نمی شد و مقرشد در سال ۸۱ سقف این تسهیلات برای هر کارگه سه میلیون تومان باشد تا کارگه ها بتوانند سهم هرمندی از

می شود که یکی از آنها درمان موفقی است.

حجت الاسلام والمسلمین عبدالله ایمانی نمایند و قفیه در استان وام جمعه پوشه هم این طرح را در زمان موفقی درده انجمن در جامعه می دانند. وی معتقد است وجود مشکلات و موانع مختلف در جامعه از جمله قانون کار، واردات بی رویه کالا، بوروکراسی اداری و بانکی، بالا بودن نرخ سود تسهیلات بانکی و نرخ ارز از مهم ترین مشکلات موجود در زمینه کار است.

۹ هزار میلیارد ریال وام به کارگه ها تزریق می شود تا ۳۰۰ هزار نفر سرکار روند این در حالی است که بنا به تحقیقات مرکز پژوهش های مجلس تزریق اعتبارات مشکل یکبارگی را حل نمی کند.

برآوردهای موجود نشان می دهد در حالی که بحث اصلی ایجاد اشتغال ایجاد فضای مناسب برای تولید بنگاه های اقتصادی است و در کل برنامه سوم و در راستای مواجعه با چالش اشتغال نیاز به تولید حداقل ۳۰۰ هزار بنگاه اقتصادی جدید وجود دارد ولی هیچ ضربتی در ایجاد پیش زمینه ای این اشتغال وجود ندارد. هر در حال در حالی که به جای ایجاد ۳۰۰ هزار فرصت شغلی کشور نیاز به ایجاد حداقل ۳۰۰ هزار بنگاه اقتصادی دارد، طرح ضربتی اجرا می شود تنها برای ده درصد یکانان کار تولیدی می کند.

به گفته محسن نوربخش، رئیس کل بانک مرکزی طبق ماده ۵۶ برنامه سوم توسعه، بانک ها موظفند از منابع قرض الحسنه خود برای ایجاد اشتغال استفاده کنند. این در حالی است که به گفته منصور ضیایی مشاور و بازرس ویژه وزیر کار و امور اجتماعی، بانک ها عامل اصلی فاجعه یکبارگی در جامعه

و هر ساله بر خیال یکانان افزوده می شود.

طرح مشکل یکبارگی و ایجاد اشتغال پایدار نیازمند تلاش جامع در چرخه تولید و اقتصاد کسب و کار و طرح های موفقی و مفصلی می شود که کاهش این معضل ارایی می شود، کار سازان نیست.

ایجاد فرصت های شغلی جدید و پایدار بدون فراهم کردن مزایای برای امنیت سرمایه گذاری و تولید مناسب غیر ممکن است.

به هر حال بنا به تحقیقات مرکز پژوهش های مجلس از ده ماده مربوط به فصل سیاست های اشتغال برنامه سوم، پس از گذشت نزدیک به دو سال از تاریخ تصویب برنامه سوم، چهار ماده شامل مواد ۵۲، ۵۳، ۵۴ و ۵۵ هنوز نیمه انجامی اجرای مصوب ندارند و از میان سایر مواد، مواد ۴۹، ۲۸، بندهای ۵۰، ۵۱، ۵۲ و ۵۳ فقط ۵۶ درصد اجرای مصوب دارند و هیچ گونه اثری از آنها در قوانین بودجه سنواتی دیده نمی شود. بندهای ب و ج ماده ۵۰ قانون برنامه سوم نسبت به سایر مواد فصل اشتغال این قانون بودجه های سنواتی دارای اثربخشی بیشتری است. ولی در مورد این قانون نزدیک تغییر محتوایی در متن بودجه ای سنواتی وجود دارد. در بند ج ماده ۵۰ قانون برنامه سوم شاخص یکبارگی به عنوان منبای توزیع تسهیلات تعیین شده است، در حالی که در بند ج تصرف ۳ قانون بودجه سال ۱۳۷۹ و ۱۳۸۰ شاخص های مهاجرت، استعداد و ظرفیت هر استان مد نظر قرار گرفته اند. بدهیهایی مثل مهاجرت، استعداد و ظرفیت استان مشابه بدهیه یکبارگی نیستند. در بند ج تبصره ۳ لایحه بودجه سال ۱۳۸۱ تعیین شاخص ها به بعد و پیش نهاد سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور و شورای عالی اشتغال و تصویب هیئت وزیران

موجود شده است. در لایحه بودجه سال ۱۳۸۱ نسبت به قانون بودجه سال های ۷۹ و ۸۰ از نظر سیاست های اشتغال زایی، تغییر محتوایی مشاهده نمی شود. تنها چند تبصره جابه جایی شده و در تبصره ۱۳ کمک های برای مراکز آموزش فنی و

اما به دلیل ضوابط و مقررات خاص سیستم بانکی هیچگاه شاهد جذب اعتبارهای پیش بینی شده اشتغال زایی نبودیم و اکثراً تا ۲۵ تا ۳۰ درصد اعتبارها جذب و بقیه برگرشت شده اند. بنابراین چنانچه روند پرداخت تسهیلات طبق شرایط سابق ادامه یابد هرگز اشتغال پیش بینی شده در برنامه سوم توسعه دولت محقق نخواهد شد

اما به دلیل ضوابط و مقررات خاص سیستم بانکی هیچگاه شاهد جذب اعتبارهای پیش بینی شده اشتغال زایی نبودیم و اکثراً تا ۲۵ تا ۳۰ درصد اعتبارها جذب و بقیه برگرشت شده اند. بنابراین چنانچه روند پرداخت تسهیلات طبق شرایط سابق ادامه یابد هرگز اشتغال پیش بینی شده در برنامه سوم توسعه دولت محقق نخواهد شد

اما به دلیل ضوابط و مقررات خاص سیستم بانکی هیچگاه شاهد جذب اعتبارهای پیش بینی شده اشتغال زایی نبودیم و اکثراً تا ۲۵ تا ۳۰ درصد اعتبارها جذب و بقیه برگرشت شده اند. بنابراین چنانچه روند پرداخت تسهیلات طبق شرایط سابق ادامه یابد هرگز اشتغال پیش بینی شده در برنامه سوم توسعه دولت محقق نخواهد شد

اما به دلیل ضوابط و مقررات خاص سیستم بانکی هیچگاه شاهد جذب اعتبارهای پیش بینی شده اشتغال زایی نبودیم و اکثراً تا ۲۵ تا ۳۰ درصد اعتبارها جذب و بقیه برگرشت شده اند. بنابراین چنانچه روند پرداخت تسهیلات طبق شرایط سابق ادامه یابد هرگز اشتغال پیش بینی شده در برنامه سوم توسعه دولت محقق نخواهد شد

اما به دلیل ضوابط و مقررات خاص سیستم بانکی هیچگاه شاهد جذب اعتبارهای پیش بینی شده اشتغال زایی نبودیم و اکثراً تا ۲۵ تا ۳۰ درصد اعتبارها جذب و بقیه برگرشت شده اند. بنابراین چنانچه روند پرداخت تسهیلات طبق شرایط سابق ادامه یابد هرگز اشتغال پیش بینی شده در برنامه سوم توسعه دولت محقق نخواهد شد

اما به دلیل ضوابط و مقررات خاص سیستم بانکی هیچگاه شاهد جذب اعتبارهای پیش بینی شده اشتغال زایی نبودیم و اکثراً تا ۲۵ تا ۳۰ درصد اعتبارها جذب و بقیه برگرشت شده اند. بنابراین چنانچه روند پرداخت تسهیلات طبق شرایط سابق ادامه یابد هرگز اشتغال پیش بینی شده در برنامه سوم توسعه دولت محقق نخواهد شد

اما به دلیل ضوابط و مقررات خاص سیستم بانکی هیچگاه شاهد جذب اعتبارهای پیش بینی شده اشتغال زایی نبودیم و اکثراً تا ۲۵ تا ۳۰ درصد اعتبارها جذب و بقیه برگرشت شده اند. بنابراین چنانچه روند پرداخت تسهیلات طبق شرایط سابق ادامه یابد هرگز اشتغال پیش بینی شده در برنامه سوم توسعه دولت محقق نخواهد شد

اما به دلیل ضوابط و مقررات خاص سیستم بانکی هیچگاه شاهد جذب اعتبارهای پیش بینی شده اشتغال زایی نبودیم و اکثراً تا ۲۵ تا ۳۰ درصد اعتبارها جذب و بقیه برگرشت شده اند. بنابراین چنانچه روند پرداخت تسهیلات طبق شرایط سابق ادامه یابد هرگز اشتغال پیش بینی شده در برنامه سوم توسعه دولت محقق نخواهد شد

اما به دلیل ضوابط و مقررات خاص سیستم بانکی هیچگاه شاهد جذب اعتبارهای پیش بینی شده اشتغال زایی نبودیم و اکثراً تا ۲۵ تا ۳۰ درصد اعتبارها جذب و بقیه برگرشت شده اند. بنابراین چنانچه روند پرداخت تسهیلات طبق شرایط سابق ادامه یابد هرگز اشتغال پیش بینی شده در برنامه سوم توسعه دولت محقق نخواهد شد

اما به دلیل ضوابط و مقررات خاص سیستم بانکی هیچگاه شاهد جذب اعتبارهای پیش بینی شده اشتغال زایی نبودیم و اکثراً تا ۲۵ تا ۳۰ درصد اعتبارها جذب و بقیه برگرشت شده اند. بنابراین چنانچه روند پرداخت تسهیلات طبق شرایط سابق ادامه یابد هرگز اشتغال پیش بینی شده در برنامه سوم توسعه دولت محقق نخواهد شد

اما به دلیل ضوابط و مقررات خاص سیستم بانکی هیچگاه شاهد جذب اعتبارهای پیش بینی شده اشتغال زایی نبودیم و اکثراً تا ۲۵ تا ۳۰ درصد اعتبارها جذب و بقیه برگرشت شده اند. بنابراین چنانچه روند پرداخت تسهیلات طبق شرایط سابق ادامه یابد هرگز اشتغال پیش بینی شده در برنامه سوم توسعه دولت محقق نخواهد شد

اما به دلیل ضوابط و مقررات خاص سیستم بانکی هیچگاه شاهد جذب اعتبارهای پیش بینی شده اشتغال زایی نبودیم و اکثراً تا ۲۵ تا ۳۰ درصد اعتبارها جذب و بقیه برگرشت شده اند. بنابراین چنانچه روند پرداخت تسهیلات طبق شرایط سابق ادامه یابد هرگز اشتغال پیش بینی شده در برنامه سوم توسعه دولت محقق نخواهد شد

اما به دلیل ضوابط و مقررات خاص سیستم بانکی هیچگاه شاهد جذب اعتبارهای پیش بینی شده اشتغال زایی نبودیم و اکثراً تا ۲۵ تا ۳۰ درصد اعتبارها جذب و بقیه برگرشت شده اند. بنابراین چنانچه روند پرداخت تسهیلات طبق شرایط سابق ادامه یابد هرگز اشتغال پیش بینی شده در برنامه سوم توسعه دولت محقق نخواهد شد

اما به دلیل ضوابط و مقررات خاص سیستم بانکی هیچگاه شاهد جذب اعتبارهای پیش بینی شده اشتغال زایی نبودیم و اکثراً تا ۲۵ تا ۳۰ درصد اعتبارها جذب و بقیه برگرشت شده اند. بنابراین چنانچه روند پرداخت تسهیلات طبق شرایط سابق ادامه یابد هرگز اشتغال پیش بینی شده در برنامه سوم توسعه دولت محقق نخواهد شد

اما به دلیل ضوابط و مقررات خاص سیستم بانکی هیچگاه شاهد جذب اعتبارهای پیش بینی شده اشتغال زایی نبودیم و اکثراً تا ۲۵ تا ۳۰ درصد اعتبارها جذب و بقیه برگرشت شده اند. بنابراین چنانچه روند پرداخت تسهیلات طبق شرایط سابق ادامه یابد هرگز اشتغال پیش بینی شده در برنامه سوم توسعه دولت محقق نخواهد شد

اما به دلیل ضوابط و مقررات خاص سیستم بانکی هیچگاه شاهد جذب اعتبارهای پیش بینی شده اشتغال زایی نبودیم و اکثراً تا ۲۵ تا ۳۰ درصد اعتبارها جذب و بقیه برگرشت شده اند. بنابراین چنانچه روند پرداخت تسهیلات طبق شرایط سابق ادامه یابد هرگز اشتغال پیش بینی شده در برنامه سوم توسعه دولت محقق نخواهد شد

اما به دلیل ضوابط و مقررات خاص سیستم بانکی هیچگاه شاهد جذب اعتبارهای پیش بینی شده اشتغال زایی نبودیم و اکثراً تا ۲۵ تا ۳۰ درصد اعتبارها جذب و بقیه برگرشت شده اند. بنابراین چنانچه روند پرداخت تسهیلات طبق شرایط سابق ادامه یابد هرگز اشتغال پیش بینی شده در برنامه سوم توسعه دولت محقق نخواهد شد

اما به دلیل ضوابط و مقررات خاص سیستم بانکی هیچگاه شاهد جذب اعتبارهای پیش بینی شده اشتغال زایی نبودیم و اکثراً تا ۲۵ تا ۳۰ درصد اعتبارها جذب و بقیه برگرشت شده اند. بنابراین چنانچه روند پرداخت تسهیلات طبق شرایط سابق ادامه یابد هرگز اشتغال پیش بینی شده در برنامه سوم توسعه دولت محقق نخواهد شد

اما به دلیل ضوابط و مقررات خاص سیستم بانکی هیچگاه شاهد جذب اعتبارهای پیش بینی شده اشتغال زایی نبودیم و اکثراً تا ۲۵ تا ۳۰ درصد اعتبارها جذب و بقیه برگرشت شده اند. بنابراین چنانچه روند پرداخت تسهیلات طبق شرایط سابق ادامه یابد هرگز اشتغال پیش بینی شده در برنامه سوم توسعه دولت محقق نخواهد شد